

"Soc" izhaja vsak petek in velj o pošti prejemana ali v Gorici na do odiljusa:

Vse leto	4. 4.40
Poletna	2.21
Cetrt leta	1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri "poloncih" se plačuje za naravno tristop. ne vrte:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 " " " 2 "
6 " " " 3 "

Za veča črke po prostoru

SOC

Vodnikova slavnost.

V Ljubljani 3. julija.

Minuli so slavnosti dnevi, katerih razen o navzočnosti presvitlega vladarja ni še videla bela Ljubljana. Odkrilo spomenika načemu noumrljivemu Vodniku je bila prava vseslovenska svečanost, ki je združila vse brate od bistro Soče, deroče Drave, od Sotle in Kolpe z brati na zelenem Posavju v Ljubljani; kar jih pa z doma ni moglo, bili so v duhu z nami, kakor pričajo nebrojne neštetevine brzjavke. Ti dasevi so dokaz, da je Ljubljana ne samo po legi, ampak tudi v razsci eredišče, sreča cele Slovenije.

Pri tej slavnosti odlikovani so bili najbolj Korošci, nad 100 zavednih mož vseh stavov; ti pa tudi res zaslužijo vse naše ocenje, obduševanje in spodbudo, da ne omagajo proti mogočnemu sovražku na severnej meji v svetem boji za svoj obstanek in lastino Slovenije. Gorenjci so kar tekmovali med seboj na katerej postaji bi jih bolj počastili. Na kolodvoru ljubljanskem jih je posdravil med nebrojljivo množico načelnik slavnostnega odbora g. dr. Vošnjak; od tu pa so jih odvedli nasobne kodiže v Čitalnico, ki je bila vse tri dni zbirališče Vodnikovih dostišev.

Už 28. zvečer so bili polni vsi njeni prostori z obširnim vrom vred tujih in domaćih gostov. Ta večer, kskor tudi 29. in 40. junija pri banketu, je koncertovala tu investna godba iz Blejskega zdravišča večinoma slovanske skladbe. 29. ob sedmih zjutraj je služil g. prof. T. Zupan sv. mašo na Rožniku; potem je bilo ogledovanje deželnega muzeja, mesta in okolice, poklanjanje vencov na Vodnikovem grobu, zvečer pa predstava v čitalništem gledališču opero "Mescenica" in prav za ta slučaj episanc Vošnjakove veselolige "Svoji k svojim" z Vodnikovo spotezo; po gledališču je bila v spodnjih prostorijah zabava: petje društva "Slavec," godba in naučenje govor.

Druži dan so se zbrali tudi in domaći slavitelji v Čitalnici, odkodar so održali z 21 zastavami v slikovito lepem sprevodu v mestoo župno cerkev sv. Jakoba, kjer je služil Vodnik dve leti kot kapelan; tu je služil slavnostno mašo stolni prošt preč., g. dr. Klofutar. Od tod je bil sprevod v istem redu na bogato okrašeni slavnostni trg Valvazorjev, kjer stoji spomenik: naprej Sokoli, društva čitalniška in druga, deputacije od blizu in daleč, skupine, zasobai častilci in počasne brambe. Peveci je bilo nad 300 in ljudstva okoli 15.000. Vse ulice so bile bogato z začet-

vami olepšane. Slavnostni govor, ki ga je govoril gimnazijski ravnatelj g. Wiesbauer, je bil klasično lep, in g. dr. Vošnjak je izročil spomenik mestu v varstvo in last. Po odgovoru županom je zaoril cesarju gromovit živio po Valvazorjevem trgu in sosednjih ulicah, na Gradu pa je naznani 20 strelov in teorev odkritje tega prvega javnega narodnega spomenika.

Ob dveh je bil banket v Čitalnici, pri katerem se je napisalo cesarju, domovini, ustvaritelju spomenika, domačini rojaku Gangi z Dunaja, in drugim navzočim odličnjškom. Slavnost pa je zavrlila ljudska veselja na Vodnikovem rojstnem domu, pri Žibertu v Gorenje Šiški, ki je trajala pozno v noč.

Ti dnevi bodo gotovo ostali vsem vdeležencem v najprijetnejšem spominu; ni bilo najmanjše navoščnosti, najmanjšega sporeka, če tudi vladajo ravno sedaj ne male nasprotava med raznimi stanovi in posamezniki zarad volitev v deželnem zboru; vse se je vrnilo veledostojno, mirno in v največem redu v splošno zadovoljnost vdeležencev in radovednih gledalcev; — samo vojaki v Šentpetterskoj vojašnici niso mogli biti veseli, ker so bili konsignovani zarad domišljevanih neredov. Kakor bi bila navada Slovencev z izredno častiti svojega obožovanega ljubljence. Vodnika! Menimo, da merodajni krog vendar ne sodijo in ne posnajo tako slabo ljudstva, med katerim živijo, in njegovih voditeljev, ki so to slavnost osnovali!

—

SLAVNOST

Slovenskega brašnega in podpornega društva v Gorici

se bo vendar vrnila. Ne bo sicer tako, kakor je bila pred petimi leti osnovana, ker časi so se premenili; a vendar bo veselila, če se srečno izvrši, vsakega društvenika in vsakega prijatelja tega društva. O javni slavnosti ni zdaj več ni sledu ni tiru; umakniti se je morala v zagradene prostore, kjer se bo vrnila kot popolno zasebna. Drugače tudi ni pričakovati, potem ko se je lansko leto tudi drugemu enakemu društvu vzpored skrčil in omejil v istem smislu. Nerasumljivo je, kako morejo mestni staršine slavnost, še tako omejeno, opisovati kot nevarno goriskemu mestu. Kjer se združujeta versko preprinjanje in spoštovanje državnih postav, ne more biti

Izgubil je s tabo
Vodnika naš ded;

Kot prvega pavca

Slavl te naš svet.

Globoko nam v duši

Klic žije glasā,

Navdušena pesem:

"Liberia, vstan!"

"Slovenija, vstan!"

Prepevamo mi;

Ne peli bi tega,

Da nisi žil — ti!

Tod zres na nas! . . . Na onem mestu,
Kjer delal si za narod svoj,
Živeč le zanj v ljubezni zvesti,
Razkrili spomenik swoj.

Iz pesmi ti pletemo lovor,

V slovenski spev se zliza govor:

"Po tebi ni sina,

Ne hčere bilo:

Dovolj je spomina,

Te pesmi poj!

V blagosti dneh in dneh nezgode
Slavl te rod hvaležni bode —
Naš prvi pevec Valentín,
Da večno žil bi tvoj spomin!

A. FUNTEK.

Posamezno številke se dobivajo po 8 kr. v tokakarnicah na Starem trgu in v Naski ulici in v prodajalnici G. Likajš v Šompolških ulicah n. št. 10.

Dopisi naj se posiljujo uredništvu Via Mercato 12, načrtina pa opravniku "Soc", Via Seminario n. št. 10.

Rokopis se ne vzdajejo dopisi na xvi blagovnojno franchisijo. — Dajvečem in drugim upravnim učinkom pa naročnina zvrši, da se npr. vrednost pri nakupu.

ni prekoračen ni neredov. Mestno staršinstvo more blagodejno uplivati na meščanstvo, ako mu da povedo, da lahko izrazi svojo pomirljivost in svojo milorubnost nasproti slovenskemu prebivalstvu, katero gotovo goji v svojem sroči. Društveno vodstvo prizadevalo se je v veru svojem delovanju pripričljati in vrčiti slavnost mirnem potom, tako da bi se ne očutil nikdo žaljenega, ako mu morda uže to ne prisadeva žalosti, da sploh Slovenoi dibejo.

Ta pomirljivi značaj odseva iz spisov, s katerimi je društvo naznenilo patriotsko svetanošč drugim društvom in svojim udom. Prvi dopis se glasi:

Slavno društvo! Slovensko brašno in podporno društvo v Gorici blagovali slovenco svojo društveno zastavo v nedeljo due 7. julija t. l. K tej slavnosti oljudno vabi sorodna podpora in brašna društva, katera naj bi se blagovoljno udeležila slavnosti po deputacijah ali kot gости. Cerkev slovenskost sv. Maša in blagoslovilje bo na vrtu gostilne "Pri ogorki kroni" ob 10. uri predpoludne. Ob 1 uri popoludne bo banket, na večer pa koncert v prostorih iste gostilne. (Posneje so en ure premenile: ob 10%, in ob 2). Ker so prostori pravoj omajeni, zato bo doveljen vhod (tudi valed pollejskega povelja) le proti vstopnicam, glasobim se na imo vabljene. Zato prosimo slavno društvo, naj nam v malih dneh dobrohotno razumnai, koliko njegovih udov naših počasti se svojim pobodom, da bomo vedeli, koliko vstopale imamo poslati, ali koliko nam jih je prihraniti v ta namen. Omenjam, da javni sprevodi zunajih društev z razviti zastavami ali sprehanje društvenikov v društvenih oblikeh po celstiu in javnih trgih niso dovoljeni, kakor je bil spravod prepovedan tudi italijanskemu društvu lansketo leto ob enaki priliki. Banket bo stal za osebo 2 gl. Kdor se ga hoče udeležiti, naj naznani te podpisemu odboru vsaj do 5. julija in naj priloži naznalu navedeno vsto. Natančneji program razpoljal se bo z vstopnicami. Gošti, ki niso člani vabljene društev, dobijo vstopnice pri podpisanim odboru. K prijazni udeležitvi pri redki društveni slavnosti vabi V Gorici, 23. junija 1889. "Slovenskega brašnega in podporno društva v Gorici" Odbor.

Slične vsebine je razglas na društvenike, namešči: P. n. goščedom društvenikom "Slovenskega brašnega in podporno društva v Gorici". — Društveniki!

Približal se je dan, po katerem ste hrepeli

ČRTICE S POTOVANJA

v Svetu deželo.

(Daleje).

Svarim te prav iz globodins arca, zavarui svojo dušo pred tako grozankom nevijito, iz, ktere ni resitve nijim, ki se takih počasti nodejo resno ogatiti, ino brzo se povrati v zavetje ino narodje svetiči katoliških resnic. Tudi te opominjam, da dokler ne opraviš take navarne ino pogubne bolezni do datega in pravdalov svojega srca, ukar ne misli, podaš se v sveto deželo. Ne stopi na parobrod, kajti hati se je, da valed takega puntanja zoper neskončnega Hoga bi nevijita nastala ino bi slednji ladijin kapitan bil primoran vredi, to čez zagrajo v globoko more ino sicer brez križa in kadila, ker bi mu bilo prvo maroteti samega sebe ino svoje monarje ino se bolj parobrod žugajoče pogube. Godilo bi se ti te hujše kakor Jonu preroku, ki je bil eno povelje božje v nemar pustil. Morecarji so ga vrgli po dolgem ali brezvsešnem prizadevanji neradi eider, a treba je bilo. Tudi so svojim bogovom obljube delali ino daritve obetali. Za te pomilovanja vredni naturalist, ne ver, ali bi koga našel, ki bi steril sv. mašo brati ali "Libera" moliti. Za te ni vamiljenja, ker ti revni ateist se sam sebe ne vamiliš. Tudi riba, ne ver, ali bi bila priravljena te požreti, da bi te smrti otela iso poznoje na sebo vrgla.

LISTEK.

VODNIKU.

Razkrit je kip. — Na onem mestu,
Kjer delal si za narod svoj,
Živeč le zanj v ljubezni zvesti,
Postavljeno spomenik je tvoj;
Mi vijemo ob njem spomin
Iz tvoje, naše zgodovine . . .
Grenki-siak je pač spomin:
V minule dni okd nam gleda,
Kar gleda, to je dedov boda,
A ti Slovénov prvi sin,
Glasnik si prvi nihj vrnil!
Glasnik, vodač! — Navdušen glas
Posil si v mesto, trg in vas,
Da očivela bi beseda,
Očetov glas na rodnih tleh . . .
Ostrmel ded je v glasih teh:
Kar žal je v teku davnih časov,
To slišal je iz tvojih glasov!
In sibistral si je vid mračan
In z novo silo se pričelo
Pokoju je, duševno delo,
Slovenstvu vstaj je lepsi dan!

ločni križ; dovoljena in pripravljena je slavnost, katero stope vsako društvo med svoje najlepše in največje.

Dne 7. tega meseca blagoslovimo slavnost avto državnega zastavo.

Ce tudi ne bo imela nača svetanost ene bližnobe in ene obdobjosti, katerim bi lahko imela v misli časik, smoemo vendar ponosni biti na to, da je naše društvo prvo slovensko društvo, ki ima tako slavnost v gorškem mestu, ter da so se naši društveni slavnosti tako prijazno pridružili visoki krog in avstrijsko čatedro društva. Kot društvo, ki stoji na katoliški, patriotični in narodni podlagi, ki v nobi državi vse, kar se strinja v veri, v edinstvu do vladarja ter v edinstvenosti spodovanju in ljubljenju, hčemo se pokazati tudi pri tej priliki. Naj sveti vidi, da ne držimo, da ne imavamo, da ne prekoracujemo moj, katero so postavljene po državnih postavah ter po postavah ujudnosti, poklevnosti in mirnega sobivanja se sedanjivajti druge narodnosti. Mirni ljudje smo bili vseči; te mirnoljubnost in dostojo vedenje hočemo ohraniti še dalje; vedenje, da to nas bolj dosti in površje novogovorjanje na neosnovane napade in na neopravijoča sumnjenja. Vsekodaj imam Vas naj našo vedno pred očmi, da je član častitega društva, ter naj svoje vedenje in ravnanje tako uredi, da bo sijenu in društvo v čast in kinč.

Dan 7. julija naj bc slavnosten dan vsakemu društveniku in vsekodaj naj se po svoji modi udeleži slavnosti predpoludne in popoludne. Vas svedanost se bo vrnila na vrtu in v ostalih prostorih gostilne „Pri egoraki krovi.“

Vhod na vrt bo dovoljen zjutra že le od 9%, uro naprej, ker prej se bodo popolnovele rasne priprave. Vsekodaj naj prinese vstopnico seboj, pisano na svoje ime.

Ob 10% bo v spodobno okrašenem vrtu sv. maša, pri kateri bo pel kvarter s spremjanjem harmonije; potem bo blagoslovljeno društvene zastave; na to začira godba cesarsko pesem. Društveniki, bodite pri cerkevem opravilu zbranega duha, proti vabljencim gostrom vedno uljndi in povsod, kolikor se dá, postreljivi.

Ob 2 popoludne bo banket v istih prostorih; za osebo se plača 2 gl. in je treba to sveto oddati društvenemu odboru vsaj do 5. t. m. Značaji društveniki, ki se ne udeležijo banketa, dobijo postrežbo v društveni gostilni pri Marsini-ju in v drugih gostilnah, ki se ustreno naznani.

Na večer ob 8. uri bo slavnostni koncert v imenovanih prostorih in nadejati se je, da se ga društveniki se svojimi družinami udeležijo v polnem številu.

Društveniki, pokažite, da spoštujete svoje društvo in da častite društveno zastavo, pod katero se bomo zbirali k mirnemu delu. Udeležite se slavnosti in bodite v vsem izgled prijatelju in neprijatelju. Naše gele na ostane zmerom: „Vao za vero, dom cesarja“ in naše dejanje naj se vedno po njem ravna.

V Gorici, 1. julija 1889.
PREDSEDNIŠTVO.

Dopisi.

V Šerici, 5. julija. — „Soča“ je nazanila v neki številki, kako se popravlja stukajoča cerkev č. o. kapucinov. Danes pa morem poročati, da popravljanje in lepenje je že končano. Cerkev in njena oprava dobila je prav prijazno lice, tako da vabi vernika k molitvi in pobožnosti. Srednja ladija

Ako bi ve Bog take zverine, kakor si ti, tisti hip še usmiljao bi semu zapovedel, da naj usta odpre ter v padu tebe sprejme, bi riba sicer ubogala svojega stvarnika; ali ker bi se grozno bala, da bi ji človek, ki noče biti stvar božja ino tudi ribi toliko žahnosti ne privodi, lahko škodoval, bi ga koj zopot izpljuval, kajti bala bi se, da bi jej ona nestvar devino želodca ne pokvarila.

Ladja se ga je vse zaebila, tudi riba se ga je otreka ino ga drugim bolj samogolom prebivaljam globokoga morja podelila. Ta ali oni je v srcu vše vesel, da smo se tako nevrednega popotnika v sv. deželo znebili. Pa vse slišim nekega pridigarja, iz vrsti onih, ki rečo, da Boga ni več ne v nebesih in ne na zemlji, ki je onemu enakega propričanja in ki ne odstopi za pikico; on tedaj graja, da se je oni v morje pogreznili; zakaj ga ne raji poljati in Jeruzalem? Po našega sv. evangelija paragrafi se z ateistom, ki je toliko kakor pohujljivec ino pogubljivec, ne da pravdati; ampak po odloku naj vše sodnije velja paragraf: „Gorje pohujljivev, bolje bi bilo takemu, da bi se mu mlinski kamen na vrat obesil ter v globocino morja pogrezal.“ Tak odvetnik se bode rad pravdal ino prepričali, ali ne za pravico ino resnico božjo. On bode očitno Boga tajil ino trdil, da Boga ni, da on noče zaanj vedeti; pa od Boga govoriti ino ga kleči in zanjučavati, to se zdi, da mu je prijavljena

ima dve vrsti čednik in ličnih klopi, kakeršas se le redko nahaja po drugih cerkvah. Ob stobru na deani sredi cerkev gripe je jako skrano izdelava pričnika. Stene so skor in skor poboljšane in nekoliko pomaloške. Tudi strop je na novo pobaran in očeten ter ima tri visoka oddihala na sredi, pri vratih in pri altarju v podobi malih luknj, po katerih odhaja ugreli zrak pod strop. Veliki altar je vse prenovljen; podoba M. B. je očejena in se zdi kakor nova; stene so lepo barvane, strop pa celo okinčan z lesimi podobami. Pred velikim altarjem, uže na cerkvi postavljena sta dva nova altarja, lepo delo. Na listni strani (gledalcu na desni) je altar sv. Jozef, na evangeljaki strani pa altar sv. Ana. Altarja sta izdelana v par, sta popolnoma enaka v vseh delih razen podobi; pa tudi podobi, mojatsko delo došlo iz Berolla, se popolnjuje, ker gledate druga proti drugi in predstavljate sveto društvo. Na eni je sv. Jozef z dečkom Ježusom, na drugi sv. Ana z dečkico D. M.

Spovedalico so prestavljeno sred cerkve v stranske kapelice, katerih so poleg prostora pred žagradom ob presbiteriji tri. Prva, skor vstreča se stranskim altarjem, je D. M. iz Lourda, katero veliki in lepi kip je na altarji. Druga, v sredi, je sv. Antonia, degar podoba je še v delu; tretja blizu vhodnih vrst je D. M., kakor prej. To kapelice so prostore in snažne, imajo dovolj svetlobe in prostora za spovednice ter v stropu široka oddihala, po katerih odhaja sprideni zrak. Kapelice imajo vhod s cerkev, o vsejih shodih pa še skor nova vrata zraven prejšnjih glavnih. Tudi zid pred cerkvijo in okolo vrtu ob ulici je popravljen in ometan, tako da je zunanjost kapucinskega doma prav prijetna in uči druge, kako treba skrbeti za priprosto, pa pravo lepoto, ki ima za podlogo celino, red in snažnost.

Mestno staršinstvo priznava zasluge č. o. kapucinov v navedenem okviru ter je dovolilo podporo sto gold. za mnogostranska dela.

Čepovan, dne 24. junija 1889. — Svetega I. vana dan se pri nas leta za letom praznuje slovensko, a pač nikoli se ni ta dan še tako slovensko praznoval nego letos. Uzrok tej slovensnosti pa je bilo počenje vikarijata v župnijo in umeščevanje prvega župnika; toraj zadosti razlogov, da so se postavili maji, napravili slavoloki in razobesile premaoge zastave. Žal, da je bilo le malo časa za vse te naprave. Še le v četrtek dne 20. junija je došla v Čepovan izvolitev župnika, ki je bil uže naslednji dan sv. Alojzija investiran. Le pridnost in množina rok je delo zmagala in namestila čas.

O osobi našega prvega g. župnika ne bom pisal, vsa ni novince, in njegovo življenje in delovanje ni pod loncem; v Čepovanu pastiruje uže celih 14 let.

Z ozirom na tukajenjo pošto, ki ne dohaja vsak dan, so vabila in naznani slovenskosti umeščevanja odšla še le v nedeljo zjutraj 23. t. m., vendar je naslednji ponедeljek, to je drugi dan došlo 11. č. gg. duhovnikov, med njimi kot pooblaščenec prevzemanega knezonadškofa p. n. monsignor F. A. Kočuta, dekan, ki nas je razveselil z tako umetno pridigo. Počastil nas je tudi preč. g. F. Vidic, dekan v Kanalu, kot prijatelj in sošolec našega župnika; došel je nač stari župnik preč. g. I. Kolavčič, kateri se je ta dan službeno ločil in poslovil od Čepovancev. Visoko c. k. vlado je zastopal visekorodni gospod baron Fr. Rechbach, dvorni svetovalec. Cerkveno opravilo je trajalo od 10. do 1/2 popoludne.

Da smo se pri obedu tudi v napisnicah spominjali cerkevih in svetih poglavjarjev, in vseh, ki so v oživovorjenju nove župnije pripomogli in delovali,

fizofofija. To ti je glavica, ki ima tam v krčni okoli sebe publike, ki ga prav pobožno poslušajo, vse na tanko za res drže; le kadar duhoven iz sv. evangelijsa razlaga ino jasno uči resnice sv. vere, takrat je trda butica, ki jih ne уме.

Pa za božjo voljo, kam sem vše zopet začel? Namesto v sv. deželo podvzati, smo se z ateistom tako zakenili. Naj bo, edalej bodoemo podvzati, če bo treba, tudi z velocipedom pospešimo, kar smo zamudili, da bomo v miru in z veseljemu potovali. Ali ti ni sedaj jasno, zakaj da take neznabce ljudi pridružiti popotnikom v sv. deželo ni zdravo, kajti teh edini in bogoljubni namen je, s hvaležnim srečem združeni obiskovati, častiti in poljubovati one kraje, kjer so bili po Jezusovem življenju, trpljenju, smrtjo in krvjo posvečeni.

V vsakem oziru za tako pot dostojo in skrbno pripraviti se je neobhodno potrebno. Zato je bilo potrebno, ateistov znebiti se; naj le razgrajajo in nas črtijo zarad takega podjetja. Naj nam le kličejo po besedah nemškega pesnika: O du armer Christ, wenn der Himmel eine Fabel ist, brzo odvraimo mu po isti poti: O du armer Atheist, wenn der Himmel keine Fabel ist, ter urno pomikajmo se, da pridemo srčno in srečno do sv. cilja.

(Dalje pride.)

je umetno, kajti pekla se je celih 46 let. Čepovančki posestniki so v zapisniku od 3. in 4. julija 1843 uredili vse potrebno za ustanovo župnije, ter župnika in kapelana, in z najvišim sklopom od 2. decembra 1845 je bila župnija ustanovljena. A spala je / spala lepih 44 let.

Nas bivši vikarij in sedanji prvi župnik je je zetel buditi leta 1881. Gg. žugana Anton Kafol in Antona Bratuš sta ga z unemo in hvalevredno vatrjnico počiprala. Tretale je mnogo pisarjev in še več potrežljivosti. Nihče sicer ni ugovarjal najvišemu sklepu od 2. dec. 1845, ali odkladala se je izvršitev. Se le stek zoper odlok c. k. namestnije od 30. septembra 1883 št. 18960 je imel vseh, da je vis. c. k. ministerstvo z odlokom od 24. okt. 1887 št. 15081 določilo, da se ima župnija nemudoma oživovoriti. Pa ni se še mudilo! Zopet so se pisma iz Čepovana in z Dunaja srečevala v Nabrežini. Konečno se je Čepovanec želja izpolnila z odlokom vis. c. k. namestnije z dne 25. febr. št. 3018 č. l., ter je bila župnija razpisana do 24. aprila št. 1. Zadnja šola potrežljivosti in čakanja je trajala še ravno dva meseca, kajti 24. junija smo radostno in slovensko praznovali duhovno poroko nove župnije s prvim župnikom.

Bog mu obrani in vzdrži zdravje in dobro vojlo, da bo mogel in hotel še dolgo pasti mu udano ni hvaležne Čepovance!

Pojiske miši so se tako pomnožile v Čepovanu, da nečuveno škodo delajo na polji. Nekatere njive ječmena so tako zdelane, da so se morale pokositi. Rž jim ne gre v slast, pa tudi te so se uže lotile. Prava šiba so nam po vsej okolici.

Politični razgled.

Berolinska „Post“ javlja da pride naš cesar Fran Josip I. dne 11. ali 13. avgusta v Berlin in da ostane tam do 17.

Pozornost politikov obrnena je na volitve v deželne zbore v nekaterih deželah. Zanimive so volitve v Istri radi probujenosti naroda ter na Češkem radi velikega števila mandatov, katere so pridobili Mladočehi.

V zunanjji politiki govori se največ o kronanju mladega srbskega kralja Aleksandra, o katerem poroča uradni „Correspondenzbureau“ naslednje:

Prva brzjavna čestitka prišla od avstro-ugerskega poslanika v Belegradu, Hengelmüllerja, ki je v imenu presvetlega cesarja Frana Josipa izrazil prijateljska čuvstva in čestitke. — V cerkvi samostana Žiče pri Kraljevem, na zgodovinskem mestu maziljenja in kronanja kraljev srbskih, bil je včeraj svečano maziljen mladi kralj Aleksander. Pri cerkvenih vratih je metropolit kralja svečano vsprejel in potem spremil do njegovega sedeža. Na desno od njega usedel se je ruski poslanik Persiani, na levih član regentstva in vlade. Metropolit nagovoril kralja in ga pozval naj molil Vero, kar je tudi kralj tudi storil s krepkim glasom. Potem je metropolit, katerega je obdajalo 100 duhovnikov, mazil kralja s svetim oljem. Ceremonija vršila se je jako svečano. Vse je klečalo, kar je bilo v cerkvi, kakor tudi na tisoče ljudstva, pod milim nebom zbranega. Na višinah, obdajajočih samostan ustreljilo se je 101 s kanoni, mej katerih gromom je kralj stopil v samostansko cerkev in sicer skozi sedma vrata, katera so se stoprav včeraj pridrila, v znamenje, da je doslej sedem srbskih kraljev v cerkvi v Žiči bilo maziljenih in kronanih. Množica zvanaj cerkve pozdravljala je mladega kralja z naudušenimi klaci. Po cerkveni slavnosti vsprejel je kralj poslanika Persiani v avdijenci, ki je trajala jedno uro. Zvečer vrnil se je kralj v Kraljevo, od koder pride danes v Belograd. — Minister notranjih začet izrazil v imenu kralja cesarju Franu Josipu najživahnejšo zahvalo na zagotovilih prijateljstva za kralja in dinastijo povodom kraljevega maziljenja. — Vsled vročine v cerkvi je kralj Aleksander mej maziljenjem omedel. Na prostem je hitro okreval.

Čudne reči se vršijo v Italiji. Na vežbalnem maršu v provinciji Benevent streli je neki vojak na tovariša, ranil majorja Vanina, pet vojščakov, dva meščana in stotnika, ki je napadelca pri tej priči ustrelil.

Domače in razne vesti.

Imenovanja. Klement Barhanek, profesor na c. kr. realki v Gorici, je imenovan ravnateljem džavni realki v Otomucu. — Alojzij Lasciac, c. kr. okrajni komisar v Lošnji, pride kot tak k c. kr. okrajnemu glavarstvu v Gorico. — Č. g. Franc Marinčič, vikar na Livku, imenovan je vikarjem v Ravnici, ki pa žalibog ni ravna.

"Goriška ljudska posojilnica" ne bo imela prihodnjo nedeljo 7. t. m. uradne ure. Kdor ima kako ujno opravilo, naj pride v ponedeljek in opravi, kar želi.

Vstopnice k slavnosti podpornega društva razposlale so se društvenikom in drugim rojakom. Vabljence opominjamamo na to, da na vrhu na vstopnici, kjer je prazna črta, morajo imeti zapisano svoje ime. Odbor ni zapisal povsod imena, ker drugače bi bila poštnina preveč draga (5 kr. namesto 2 kr.). Zato naj si zapiše pa vsak društvenik ali vsak gost samime, da bo vstopnica veljavna in da ga pustijo k slavnosti. Tudi sodelovalci, pevci itd. naj imajo vstopnice seboj, da se jim ne bodo delale kakje težave, skozi bi jih kdo ne poznal. Če ostane še kaj vstopnic do določenega števila, oddajale se bodo še zadajo jutro v društvenih prostorih; vendar nikdo naj si ne dela prevelikega upanja za zadnji trenotek, ker število je pravlj omejeno.

Vzpored slavnostim podpornega društva je večinom uže znani. Ob 10% bo cerkevno opravilo in blagoslovjenje, ob 2 banket, ob 8 koncert, Pevske vaje bodo ob 9. uri predpoludne za predpoldansko potje, ob 1 uri za "domovino" z orkestrom in ob 3 urah za pevske zbole. Pevci so naprošeni, da bi se sedli vsak krat o pravem času, da pojde vse urno ispod rok. Vaje bodo v Čitalnični dvorani.

Banket podpornega društva bo, kakor uže naznanjeno, v nedeljo 7. t. m. ob 2 popoludne "Pri ogerski kroni." Med banketom bo svirala godba veteranska ter se bodo imelo napitaico. Ker nekaterim društvenikom in prijateljem društva ni bilo mogoče oglašiti se za banket o pravem času, sprejemali se bodo oglasi celo zadnji dan do določenega števila. Ako bo gostilničarci mogoče stresi razen banketom se drugim vabljenjem, storiti to prav rada; vendar ni še gotovo, ali jo bo mogoče.

Rojake iz mesta in z dežele, ki počastijo slavnost podpornega društva s seboj navzočnostjo, prosimo najmo in uljudno, naj se vedajo po mestnih ulicah in po javnih cestah okolo mesta popolnoma mirno in dostojno, ker drugi ljudje bodo gledali na nas in nam bodo zabavljali, ako se pripeti kak nered po naši krvidi. Vsakdo naj se torej zdrža in naj opusti po mestu in na javnih prostorih vse "živio", "živio Slovenci" ter enake veklike in pesmi. Ko bomo med seboj v zgrajenem prostoru, ločeni od takih ljudij, ki bi se lahko čutili žljene, pa zapojemo po svoji volji brez strahu, da bi nam mogoč kdaj ocitati, bodisi že na Marcinijevem vrhu, na Štefanovem dvorišču ali kje drugod. Kjer so drugi gosti zraven, ki nam niso naklonjeni, je pa bolje, da opustimo tako izčakanje notranjih čutov ter da prihrani to vsakdo za drug kraj. Ne dvomim, da rojaki si vzamejo te naše besede k srcu in da se bodo v mestu vsega ogibali, kar bi moglo škodovati našemu dobremu imenu pred svetom. Če bi se kdo nespadobno velel, dobro si ga oglejte, da bomo vedeli, ali je našinec ali pa kukovičje jajce. Med svojimi in v svojih prostorih naj bo pa vsakdo vesel in živ.

Gostilničarji in drugi trgovci so veseli slavnosti podpornega društva, ker jim donese dobiček; zato niso hoteli podpisovati, ko so jih letos zopet nekateri nagovarjali, preti našemu podpornemu društvu. Ker mnogi zunanjji gosti potrebujejo postrežbe bodisi pred slavnostjo, bodisi po nji, naznanjamo, da "Pri ogerski kroni" dobijo vabljenici tudi pred slavnostjo v dveh prvih sobah postrežbo, ki je za tisti čas potrebna ali mogoča, skuša ne bo društvo potrebovalo sob v svoje namene. Pred slavnostjo, kakor tudi po nji, se bodo društveniki in njih prijatelji najbrže zbirali tudi v društveni gostilni pri Marziju. Gostilničar dela priprave, da bo mogoč družnikom in gostom točno in dobro postreži; zato jim priporočamo to zbirališče. Tudi druge gostilne računajo na naše goste in društveni odbor radovoljno odgovoriti na vsekroteč ustno ali pisemno vprašanje v tem oziru. Vsakdo troši svoj denar, kjer hoče; vendar zdi se, da je najbolje podpirati one, ki so nam pravični in prijazni.

Program k slavnostni besedi, katero priredi s pomočjo spodaj navedenih pevskih zborov "Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici" na vrta gospodine "Pri ogerski kroni" v nedeljo dne 7. julija. Začetek ob 8. uri zvečer. 1. Godba. 2. Slavnostni govor. 3. "Pozdrav" za mešane glasove vglasbil dr. G. Išavčič, poje zbor goriške čitalnice. 4. Godba. 5. Sto štutič, vglasbil D. Jenko; poje vsi pevci. 6.

Godba. 7. "Domovini", za moški zbor z orkestrom vgl. Hr. Volarič; pojeo Kozanski, Kanalski in Rečinjski pevci. 8. Godba. 9. "Nazaj v planinski raj", za mešane glasove vgl. A. Nedvěd; poje zbor goriške čitalnice. 10. Godba. 11. "Jadransko more", vgl. A. Hajdrih; pojeo vsi pevci. 12. Godba. 13. Godba. Godbeni del bo izvrševala goriška veteranska godba. V Gorici, 4. julija 1889. ODBOR.

Razstava ženskih del in izdelkov iz risanja na c. kr. izobraževališči za učiteljice v ulici sv. Ivana bo v pondeljek, torek in sredo, t. j. 8., 9. in 10. t. m. od 8. — 12. ure dopoludne in od 3. — 7. ure popoludne.

V Istri voljen je dejeti hrvatsko-slovenski poslanec, dr. Stang er, odvetnik na Volevskem, katerega je volila skupina trgov in zastav: Volevsko, Moščenice, Kastav, Lovrana. Razen tega voljen je v Pazinu c. kr. okrajni glavar J. Simčič in v Putju c. kr. okrajni glavar C. Šanti, ki sta sta pravljena moža, ki ne bota slepo vleklo v škodo domačemu prebivalstvu. V prejšnjem deželnem zboru imeli so K. vati (in Slovenci) samo 6 poslancev, prej samo 3, a nekdaj nobenega. Tudi v Istri gre Slovan na dan.

Na Kranjskem bile so volitve na deželni zbor v kmēkih občinah včeraj 4. t. m. Izvoljeni so: v ljubljanski okolici Fran Povše in Vinko Ogorelec s 66 glasovi (Bleibwe je dobil 8, Hribar 31 glasov); v Laščah okrajni sodnik Višnikar s 45 in Pakiž s 42 glasovi (Lenček dobil 38, Drobnič 37 glasov); v Kamniku Krsnik z 62 glasovi; v Vipavi Matej Lavrenčič z 28 glasovi; v Postojni dr. Vožnjak z 72 in Hinko Kavčič z 61 glasovi; v Kranji Oton Detela s 87 in Karol Klun z 58 glasovi (Kalan dobil 41 glasov); v Litiji Luka Svetec, dr. Papež in Ign. Žitnik; v Radovljici dr. Poklukar z 48 glasovi; v Černomlji posestnik Dragič; v Krškem Viljem Pfeifer.

Volitve za deželni zbor goriški so končane. V trgih Cervinjan, Tržič, Gračič dobil je baron Ritter 60 glasov, a dr. Herman Lovisoni, mlad odvetnik, 69, tako da je slednji voljen kot nov poslanec. Valod tega odstopil je Nigris od svoje kandidature v kupčjaki zbornici in jo bil voljen namesto njega poleg Venutija Evgen baron Ritter, predsednik te zbornice. Veliko posestvo italijansko volilo je v sredo 3. t. m. Vitez Pajer imel je mnogo nasprotovanja, pa je bil slednji vendar sprejet in voljen. Tovarišata mu dr. Verzegnassi in Nikolaj Benardelli, prvi posestnik v Furlaniji in odvetnik v Gorici, drugi veleposestnik v Korminu.

Volitve v velikem posestvu slovenskem izvršile so se tako častno. Razbarjeni duhovi so se pred volitvijo in med njo pomirili, in videli smo zopet prijeten žarek one eloge in volilne discipline, ki je nekdaj kinčala goriške Slovence. Vkljub monogemu delu in nestanovitnemu vremenu došlo je na volišče nad 100 slovenskih volilcev z okoli 50 pobjlastili. Italijani so imeli svoje kandidate: grofa Attemesa, Lužiža Fogarju in Josipa Gorupia iz Vrha pri Kanalu, ter so se bahali dan prej, da imajo v žepu 115 glasov. Pri volitvi so dobili slovenski kandidati in sicer: Andrej Kocijančič 152, dr. Aleksej Rojic 147 in dr. Andrej Lisjak 139 glasov, italijanski pa do 64 glasov. Proti nam so glasovali: mestni župan dr. Maurovič, predsednik kupčjake zbornice Evgen baron Ritter, gospodin Gironcoli, mestni lekarji v Gospodski ulici, in mnogi drugi, ki pridejo še na vrsto. Z nimi sta glasovala Alfred grof Coronini in soproga Karolina rojona Ritter. Slovenskim volilcem vse čast za njih trud in lepo eloge, katero so pokazali pri glasovanji. Živili!

Vojaška uprava naznana občinam in po jedinim pridelovalcem, da so v vojaškom skladu v Gorici od 1. do 18. t. m. ašak dan od 10. do 12. ure predpoludne razgrneni pogoji, pod katerimi se da v rukup za leto 1889/90 prekrbovanje cesarske vojske sè senou, steljo, sè slamo za postelje z drvi in s promogom v Gorici ter sè slamo za postelje in z drvi v Gradišči, poudarjajoč, da bi jo bilo všeč, ako bi se občine in pridelovalci oglašili v tem okviru. Rojaki, poglejte in koskusite. — Vstopnina h koncertu bo znašala 30 kr.; sprejemajo se pa tudi nadplače v društvene namene.

Izpit zrelosti na c. k. izobraževališči za učitelje v Gorici vršili so se ustao pod predsedništvom c. k. deželnega šolskega nadzornika A. viteza Klobiča a od 24-29 junija. Slovenskih gojenk, bodočih učiteljev, bilo je 19. Izmed teh dobilo je odliko osem; gotovo lepo število! Odlikovane so gospodične: Ciotti Marija iz Kastva, za slovenske, nemške in italijanske šole; Dolinšek Apolonija iz Kamnika na Kranjskem, za slovenske in nemške šole; Doljak Kristina iz Solkan, za slovenske in nemške šole; Klodič-Sibladoska iz Kobarida, za nemške in slovenske šole; Osana Ana iz Trsta, za slovenske, hrvatske in nemške šole; Rot Antonija iz Ljubljane, za nemške in slovenske šole; Susan Josipina iz Trsta, za nemške in slovenske šole, in Šerli Marija iz Trsta, za slovenske in nemške šole. Dobro napravile so skušajo: Bizajl Bibijan

iz Cirknega, slov.; Cej Marija s Ternovega, slov.; Jurman Emilia iz Ljubljane, slov.; Komelj Gabrijela iz Trsta, slov. in nemško; Kovačič Terezija iz Brežic, slov. in nemško; Lozej Ivana iz Rojana, slov.; Piano Kristina iz Komna, slov.; Vilfan Marija iz Št. Martina pri Kranji, slov. in nemško. — Ostale tri gojenke dobile so preskušajo iz jednega predmeta čez dva meseca. Vrlim mladim učiteljicoam čestitamo ter vočimo mnogo sreča v bodočem poklicu!

Iz italijanskega oddelka oglasilo se je k skupnosti zrelosti 12 gojenk; tri dobile so odliko in to gospodinje: Covacig Marija iz Trsta, za italijanske šole; Michelli Emilia iz Trsta, za nemške in italijanske šole, in Pichli Danijela iz Putja, za nemške in italijanske šole; osem napravilo je dobro skušajo in to: gospodinje Ballich, Desiori, De Ra, Hadolin, Laurenčič, Pan, Pincherle in Szirp. Jedna dobila je preskušajo. Mimo vseh teh maturirali ste dve zreuanji in to gospodinji: Branchi in Oberdorfer iz Trsta. To v nekako kratko razušnilo, ker se tudi letos ne običajno žolsko poročilo. Šolsko leto konča se 15. julija. Po Ed.

Iz Maribora došlo nam je naslednje naznalo: Knezoškofski stolni kapitol Lavantinski daje na znanje prečkalostno vest, da so Njih knezoškofova milost in ekselenca prevzeti, visokoroda in gospod gospod Jakob Makšimilian Stepišenec nega knezoškof Lavantinski, prisednik prestola Njih Svetosti rimskega papeža, Njih c. kr. Apostolskega Veličanstva dejanski tajni sčetnik, velikokrižni cesar avstrijskega Franc Jožefovega reda, član avstrijske gospodske zbornice, deželnega zbora Štajerskega, doktor sv. plemena itd. itd. po kratki mučni bolezni, prevideni so sv. zakramenti za umirajoče, danes ob 11 1/4 uri predpoldne mirno v Gospodu zaspali. Sveti Oče Leon XIII. poslali so Jim še pred smrtjo sveti apostolski blagoslov. Rojeni v Ovliji dne 22. julija 1815, za mošnika posvezeni dne 2. avgusta 1888, za knezoškofa imenovani dne 21. decembra 1862, potrjeni dne 17. januverja, posvezeni dne 18. januverja 1863, obhajali so rajni prevyšeni knezoškof leta 1888 zlato sveto možo in patindvajsetletnico škofovsko službo. Sprevod preljubljenega višjega patrira bude v pondeljek, 1. julija ob 1/4 10 ur zjutraj. Maribor dne 28. junija 1889.

V Cerovem se je dne 30. junija prav dobro izvršil občni zbor "Slovensko Čitalnico." Nikdo si ni kazal tacega misli, da se društvo tako močno pomnoži, ker nobeden ni pričakoval, da dobimo iz Dolenjega Cerovega toliko udov, zato pravim vsem prejšnjim in sedanjim novim udom: Hvala! Bog daj, da bi se mnogo krat skupaj videli in se veselili. Bog živi! J. L.

Otročarije so nekaterim ljudem skoro prijene, da ne morejo biti brez njih, kakor kaže novejša zgodovina tržaška. Tudi v Gorici bi jih hoteli neki ljudje posneti, pa ne znajo dobro. Zato si pomagajo s tem, da v nočni temi onesnažijo kako hišo, kakor so storili zadnjo noč z gostilno "Pri ogerski kroni," kjer ima biti v nedeljo znana slavnost. Pač malo častno junaštvo!

Sokolcem, kteri pridejo v društveni obleki kot deputacija k slavnosti blagoslovjenja zastave podpornega društva 7. dne t. m. držati se je po odloku sl. c. k. okr. glavarstva 4. dne t. m. št. 9544 sedanjih dočolil — t. j. da v društveni obleki ne smejo javno pohajati; v slavnostnih prostorih pa smejo imeti vsa društvena znamenja. Vsak ud naj se ravna strogo po tem.

ODBOR.
Pri vsakem vremenu.

ODPRESE
v soboto 6. julija 1889

vrt in veranda v RESTAVRANTU DREHER

s koncertom vojaške gedbe o. k. pešpolka prince Hohenlohe - Schillingfürst št. 87 iz Trsta.

Začetek ob 1/4 8 ur.

VSTOPNINA 20 kr. ZA OTROKE 10 kr.

Vhod z ulice mestnega vrtu, Via Garibaldi, 14.

Färbige Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 7.65 p. Meter — glatt und gestuft (circa 150 versch. Qual.) — versendet roben- u. Stückweise Porto u. zollfrei das Fabrik-Dépot G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant) Zürich-Brisle kosten 10 kr. Porto.

Rohseidene Bastkleider fl. 10.50 per Robe und bessere Qualitäten versendet Porto- und zollfrei das Fabrik-Dépot G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant), Zürich. Mustar umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

